

Vilamorena

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector sud del terme municipal
Emplaçament	De St Joan d'Oló pista asfaltada direcció est 200 m i camí direcció sud uns 2.200 m
Alçada:	507

Coordenades:

Latitud:	41.82972
Longitud:	2.01219
UTM Est (X):	417974
UTM Nord (Y):	4631342

Classificació

Número de fitxa	08258 - 82
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En algunes parts s'ha esfondrat el sostre i es troben en semi-ruïna
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08258A007000080000AH
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 20/12/2019 - 01:00

Descripció

Masia de dimensions modestes, d'origen medieval, que s'ha anat ampliant en diferents fases fins adquirir les dimensions actuals. Es troba molt ben emplaçada a la part alta d'un turó conegut com el Serrat de Vilamorena. Consta d'un cos residencial en forma de L (de planta baixa més un pis) que es complementa amb barri, de manera que el conjunt forma un clos tancat més o menys de forma rectangular. El nucli inicial es troba al nord-est i sembla que la casa en un principi era força modesta. D'aquí s'hauria ampliat en diverses fases a ambdós costats, de manera que es configurà una edificació allargassada, probablement al segle XIX. Per la part posterior es poden observar les finestres, alguna amb llindes i brancals de pedra però la majoria emmarcades amb maó. La façana principal, en canvi, situada al sud-oest, no és visible ja que l'interior del barri es troba totalment envaït per la vegetació. Ja ben entrat el segle XX, entorn de 1961, es construï l'ala de ponent, que presenta una façana amb una galeria de quatre arcades, actualment tapiades. Aquesta part és la que es troba en pitjors condicions, semi-derruïda. Tots els murs són de maçoneria, a pedra vista.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 05 (Pla Especial Urbanístic 2011)

Història

Tot i que aparentment no ho sembla, aquest mas és d'origen medieval. Se sap que entorn de 1150 el monestir de Sant Benet de Bages tenia béns i cobrava rendes dels masos de Pere Paüc de Tres Vics i de Vilamorena. També era propietari del mas Torre Cugussa i tenia àmplies possessions a la zona anomenada Tres Vics, entorn de l'actual mas de la Plana (PLADEVALL, 1991: 41). No coneixem més notícies antigues d'aquest mas i ignorem si la construcció actual podria conservar restes d'aquesta època tan reculada. Per la seva tipologia constructiva, el mas actual sembla més aviat obra del segle XVII o XVIII, i al llarg del segle XIX s'hauria anat ampliant en diverses fases. En un llistat de cases i albergs rurals de 1930 Vilamorena consta com a habitada. El 1936, en plena Guerra Civil, l'Ajuntament acordà la confiscació d'aquest i altres masos. A mitjans de segle XX els propietaris portaven el cognom Vilamorena i vivien a Artés, mentre que la casa era habitada per masovers. Els masovers eren Antonio Martín i Dolors Coca. Pels volts de 1961 es va construir l'ala de ponent, però al cap de poc, entorn de 1964, la casa ja va quedar abandonada. Pels volts de 2015 la va adquirir la família de vinaters Roqueta.

Bibliografia

FERRER, Llorenç; PLADEVALL, Antoni i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 41, 108, 165. SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 05.

